

Sen o návštěvě

Byla u nás – a zřejmě opět doma na Besední – velká návštěva. A spali pochopitelně rozděleně: muž spal ve velkém pokoji se mnou – vzadu u dveří na dědečkově pohovce, já spal u okna. Ráno jsem vstal první a asi se trochu divili (a možná byli i mrzutí), že se u nás tak brzo vstává (a chodí do práce), ale brzy po mně začali vstávat všichni. Zpáteční cestou z kuchyně jsem procházel malými pokoji a v zadním pokoji (u „Ivy“) zamával na mladou dívku, která se právě probudila.

Pak jsme vylezli všichni pod střechu, protože přicházel velký déšť, abylo vhodně využít ho k osprchování. Měl jsem v ruce pytlík cukru (sic!), abych ho tam nasypal do té dešťové vody. Trochu to trvalo, než skutečně ten příval zabubnoval na střechu a přelil se do okapů, ale skutečně, když jsem cukr nasypal do takové svislé roury uvnitř, nahoře otevřené, zapěnil tam ve vodě.

Ukázalo se však, že to podstřeší je veřejně přístupné, že je to nějaký velký obchod (s konfekcí?) a brzy budou otvírat. Dokud tam bylo jenom pár prodavačů, nevadilo to, mohli jsme se osprchovat. Ale já jsem to jnestihl včas, byl jsem až poslední ve frontě – i když jsem byl domácí, a když se na mne dostalo, abych se svlékl z kabátu a ostatního, už tam bylomnoho lidí, a nyvíd prodavačka už začala zastavovat knížkami i ten tegálek, kde jsem se chtěl osprchovat. Tvrdil jsem jí sice, že to přesto udělám, ale místo, abych to neudržitelnou situaci nějak řešil, radši jsem se probudil.

2 X. 2023